

afspærrede Perronerne, vilde Personalet meget lettere kunne udføre det Arbejde, der paaligger det, og der vilde ogsaa derved opnaas en anden Fordel. Perronerne ere jo nu adskillige Steder for smaa, hører man; men en saadan Afspærring vilde give bedre Blads, saa at man ikke behøvede at udvide den, og de ny Stationer vilde ikke blive saa kostbare, man behøvede ikke at bygge dem saa store. Jeg mener derfor, at det nok var værd at overveje, om man ikke skulde prøve at afspærre Perronerne, dels for at lette Tjenesten for Personalet, dels ogsaa for at gøre Stationsbygningerne billigere, saa at man kunde spare en hel Del Penge.

N. Andersen: I Anledning af det lille Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til det Afsnit af Finanslooforslaget, som foreligger til Forhandling, vil jeg gerne endnu en Gang udtale et Par Ord, og da navnlig rette en Henvendelse til den højtærede Minister, hvem jeg yder min Anerkendelse for den velvillige Naade, hvorpaa han har modtaget mit Forslag, selv om den højtærede Minister ikke mente at kunne modtage det netop saaledes, som det forelaa. Der er et Par Punkter, hvor jeg ikke er ganske enig med den højtærede Minister, og som jeg skal nævne først. Den højtærede Minister nævnedes som en af sine Grunde til ikke at optage paa det nuværende Budget noget Beløb til Udviklingen af Rystfikringen paa Sjællands Vestkyst, den, at Forholdene sidste Sommer vare af en saadan Bestaafenhed, at han mente, at det ikke nyttede. Og at den højtærede Minister ikke nu til Lovforslagets 2den Behandling har stillet Forslag om at optage noget saadant Beløb, motiverede den højtærede Minister derved, at han ikke plejede at stille Forslag af større finansiel Betydning til Finanslovens Behandling, efter at denne først var begyndt, medmindre der skete noget ekstraordinært, som foranledigede Nødvendigheden af eller Berettigelsen til at stille et saadant Forslag. Det er paa dette Punkt, jeg gerne vil gøre den højtærede Minister opmærksom, at her jo i Virkeligheden er sket noget ekstraordinært, som nok kunde motivere, at der stilledes Forslag om en Pengebevilling, nemlig det, at nogle og tyvetusinde Tod af den nuværende Limfjordstange er saa fuldstændig raseret, at selv under den mindste Højvandsstorm er det omtrent ensbetydende med, at der ingen Tange er. Jeg vil med det samme sige til det ærede Medlem for Ringløbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) med Hensyn til Afstandsbestemmelserne, at hans Stil-

bring af mine Udtalelser ikke er ganske korrekt. Jeg har nemlig kun sagt, at Kanal og Hav og Limfjordstange i disse Stormdage stod i et paa en Strækning af noget over en Mil. Der er nemlig fra Sydspidsen af det Dige, som beskytter Agger, til den nordre Spids af den sydlige Tange, saaledes som den stod under den høje Vandstand, mellem 1 Mil og 5 Kvartmil, saa Afstanden af mig er opgivet meget rigtigt. Med Hensyn til Kanalbredden skal jeg blot sige, at den er en den ene Dag og en anden den anden Dag. Den Bredde, man regner med efter daglig Vandstand, er en ganske anden under saa stærkt Højvande, som vi havde under Stormene; og det var det, jeg sigtede til. Jeg skønner altsaa, at der vel kunde have været nogen Anledning for den højtærede Minister til at tage dette ekstraordinære Forhold under Overvejelse, og jeg haaber, at den højtærede Minister, efter at denne Finanslovens 2den Behandling er ført til Ende, dog vil overveje det inden 3dje Behandling. Den højtærede Minister mente dernæst, at han ikke kunde benytte det af mig stillede Forslag, som det er, fordi det ikke indeholdt det, som den højtærede Minister vilde udføre, naar han overhovedet skulde til at gøre noget. Men det tror jeg, er en Misforstaaelse. Jeg tror bestemt, at det omtrent vil blive det samme som Høfde Nr. XXV, som den er angiven i Kommissionsbetænkningen. Jeg tror, at naar den højtærede Ministers jagtyndige skulle bygge paa den nordre Tange, vil det blive noget omtrent som dette. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister har ganske Ret i, at det var det, som Statsraad Carlsen i sin Tid modsatte sig; det var de Reguleringsforanstaltninger, som man foreslog foretagne af Strømmen inde i selve Kanalen inden for Lyborøn. Det var egentlig det, han modsatte sig, idet han ikke mente, for det første, at Kommissionen havde tilstrækkelig Kompetence til at behandle dette Spørgsmaal eller, for det andet, at det vilde komme til en saadan Nytte, som Flertallet havde Tro paa. Hvad derimod angaar den egentlige Beskyttelse af Tangen ved Højdebygning, har jeg ikke kunnet skønne, at Statsraad Carlsen har modsat sig denne. Paa den anden Side paastønner jeg i høj Grad noget af den højtærede Ministers Udtalelse, det var det Medhold, han gav mig deri, at vi ikke kunne blive staaende, som vi staa, og alligevel vente at blive ved at kunne opretholde Sejlsadsen gennem Kanalen. Den højtærede Minister var enig med mig i, at Indvandringen af Sandmasserne gennem Kanallobet efterhaanden vil vokse mere og mere, hvis man